

tionen har den administrative Revision, har Hovedrevisor ikke alene Pligt til at se efter, at det foregaar paa rette Maade, og en Mulighed for at foretage Efterrevision for derved at forvise sig om, at det foregaar paa rette Maade, men han har tillige den selvstændige Opgave at udøve den kritiske Revision overfor alle Centraladministrationens økonomiske Handlinger. Denne egentlige kritiske Revision har Hovedrevisor overalt, uanset om han har den egentlige Talrevision eller administrative Revision direkte under sig, eller den ligger under Centraladministrationen. Endvidere fastslaaes det, at Hovedrevisor altid har hele Revisionen af selve Centralstyrelsens Regnskab. Centraladministrationen kan revidere sine underordnede Institutioner eller de Institutioner, som ligger under Ministerierne eller Generaldirektoraterne, fordi den i Forhold til dem er en udenforstaaende Myndighed, men Centraladministrationen kan naturligvis ikke revidere sine egne Regnskaber, fordi Revisionen skal foregaa af en udenforstaaende eller en højere-staaende Myndighed. Derfor bestemmes det, at Hovedrevisoren i alle Tilfælde skal revidere Centralstyrelsens Regnskab.

Med Hensyn til Revisionens praktiske Udførelse siges det i § 11, at Revisionen foregaa, hvor Omstændighederne taler derfor, paa Stedet, hvor Regnskaberne føres, med Benyttelse af det der foreliggende Materiale. Hensigten med denne Paragraf er at muliggøre en Simplificering af Revisionsapparatet derigennem, at Revisoren er den bevægelige og ikke Revisionsmaterialet. I Almindelighed kan man vel nok sige, naar Talen er om dansk Revisionsvæsen, at hidtil har det altid været Revisionsmaterialet, der var det bevægelige, for saa vidt man ikke havde Revisionen direkte inde i Centraladministrationen, men det hævdes af moderne Revisorer, at det ofte vil være det mest praktiske og det heldigste, at Revisorerne gaar ud og ser paa Bøgerne der, hvor de findes, og foretager Revisionen der, fordi det i mange Tilfælde vil lette Revisionen og tillige være mere betryggende. Jeg tror, der er meget sundt i disse Betragtninger, og jeg er glad ved, at det er lykkedes at faa denne Bestemmelse ind i Lovforslaget, men jeg tror paa ingen Maade, det er muligt, i hvert Fald foreløbig, at gennemføre dette Princip fuldt ud overalt. Der er her aabnet Mulighed for at indføre denne Revisionsmaade, og jeg tror saa, at man skal lade Praksis afgøre, i hvilket Omfang den lader sig gennemføre. Det er ikke

noget nyt, der herved indføres, i den Forstand, at det ikke kendes andre Steder, Regnskabskommissionen har i Holland og England set Eksempler paa saadanne Revisionsmaader, som i ikke ringe Omfang benyttes, i England i alt Fald, hvor man lader Revisorerne gaa ud i Administrationskontorerne for at revidere. Hensigten er altsaa nu at prøve paa at indføre et lignende System, for saa vidt det lader sig gøre, indenfor dansk Revisionsvæsen.

I øvrigt har man i en af Lovforslagets Paragraffer, i § 13, sagt, at det kan bestemmes nærmere, at Revisionen helt eller delvis kan foregaa ved Prøver, fordi man er klar over, at en Pligt til at undersøge revisionsmæssigt ethvert Tal i et Regnskab og gaa alle Regnskaber talmæssigt helt igennem vil gøre Revisionen uforholdsmæssig besværlig og dyr, og det har ikke været Hensigten ved dette Lovforslags Udarbejdelse at skabe en Revisionsordning, der blev dyrere end allerhøjest nødvendigt. Der inddrages mere under Revisionen, det er en Kendsgerning, idet der har været adskillige Omraader indenfor Statsadministrationen, hvor der ikke blev revideret; det mener jeg er nødvendigt, men jeg mener ogsaa, det er nødvendigt at sørge for, at Revisionen ikke foretages i den Grad detailleret, at man først og fremmest føler det som sin Opgave at være sikker paa, at der ikke er talt to Tal galt sammen noget Sted i Regnskaberne, selv om det paa Forhaand kunde vides, at det ikke kunde medføre nogen stor Ødelæggelse for Statens Økonomi. Og for saa vidt Revisionen skal være en Slags Politit overfor Regnskabsførerne med Hensyn til, om de fører Regnskabet ordentligt og rigtigt, kan en Stikprøverevision i Virkeligheden komme til at betyde det samme, eftersom Regnskabsførerne ikke ved, hvilket af hans Regnskaber der bliver underkastet absolut Revision, eller, rettere sagt, ved, at ethvert af hans Regnskaber kan komme ind under den. I saa Henseende tror jeg, der bydes stor Sikkerhed, selv om Revisionen foregaa ved Prøver.

Endvidere foreslaas det, at Revisionen skal kunne undlade at paatale saadanne Fejl, „hvis Berigtigelse skønnes at ville volde uforholdsmæssig Bekostning eller Besvær“. Der tænkes herved paa, at Revisorerne har Lov til at undlade at paatale mindre Fejl, som ingen praktisk Betydning har, selv om de naturligvis er Fejl, idet man er klar over, at en nærmere Behandling og Berigtigelse af disse Fejl i